

רע"פ 1186/21 - מוניראלעטאונה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 1186/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מוניראלעטאונה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ת 41023-10-20 מיום 03.02.2021 שניתן על ידי כב' השופט עמית צלקובניק

בשם המבקש: עו"ד חודורוב יעקב

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית י' צלקובניק) בעפ"ת 41023-10-20 מיום 3.2.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (השופט ט' פרי) בתת"ע 14387-02-20 מיום 19.10.2020.
2. למבקש ניתן דוח בגין שימוש בטלפון הנייד במהלך נהיגה, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, בעקבותיו הגיש ביום 13.06.2019 בקשה להישפט.
3. המבקש לא התייצב למשפט בעניינו, ועל כן בית משפט השלום לתעבורה הרשיעו במיוחס לו בהיעדרו, וגזר עליו עונשים של קנס בסך 2,500 ש"ח; פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 3 חודשים; וכן פסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים על תנאי לבל יעבור עבירה בה הורשע או בעבירה המפורטת בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה,

למשך 3 שנים.

4. בקשת המבקש לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו נדחתה בהחלטת בית משפט השלום לתעבורה מיום 19.10.2020, תוך שנקבע כי חתימת המבקש מצויה על אישור המסירה, ולפיכך זומן כדן ואין הצדקה לביטול פסק הדין.

5. ערעור על החלטה זו נדחה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 3.2.2021. בכלל זה, נדחתה טענת המבקש כי חתימתו זויפה – שכן זו נטענה לראשונה בערעור וללא כל תימוכין של ממש. כמו כן, נקבע שלא נפל פגם בשליחת הזימון למשפט לכתובתו של המבקש – ולא לבא כוחו.

למעלה מן הצורך, בית המשפט המחוזי דחה את טענת המבקש שלפיה לא ביצע את העבירה שיוחסה לו; וקבע כי אף אין מקום להתערב בעונשו של המבקש לאור חומרת העבירה ועברו התעבורתי.

6. על פסק דין זה הגיש המבקש את הבקשה שלפני, בגדרה שב המבקש וטוען, בעיקרו של דבר, כי על המשיבה היה לשלוח את הזימון לדיון לבא כוחו ולא לכתובת מגוריו הרשומה, וכי לא ביצע את המעשים שבגינם הורשע.

לגישתו, יש בטענות אלו כדי לעורר סוגיה עקרונית המצדיקה מתן רשות ערעור.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או כאשר קיים חשש ממשי לעיוות דין או אי צדק קיצוני שנגרם למבקש (רע"פ 6942/20 ג'ראיסי נ' מדינת ישראל (3.11.2020); רע"פ 8892/18 נ' מדינת ישראל (20.1.2019)).

עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו, שכן כל טענותיו ממוקדות בעניינו הפרטני, ואין בהן כדי לעורר סוגיה עקרונית כלשהי.

בכלל זה, טענת המבקש אשר לפיה הזימון לדיון לא נמסר לו כדן, וחתימתו על גבי אישור המסירה זויפה, נדונה ונדחתה, ואין בה כדי להצדיק מתן רשות ערעור "בגלגול שלישי".

בשולי הדברים, יוער כי בא כוח המבקש אומנם ביקש כי הזימון למשפט יישלח לכתובתו, ולא לכתובת מגוריו הרשומה של המבקש. אולם, בהודעה שנמסרה לו מטעם משטרת ישראל כשבועיים לאחר מכן, צוין במפורש כי אין באפשרותה לשלוח את הזימון לבא כוח המבקש – וכי הוא יישלח לכתובתו של המבקש בלבד.

עד כמה שניתן להבין מהבקשה, בא כוח המבקש לא השיג על האמור בהודעה זו – וממילא היה על המבקש להיערך לכך שהזימון יישלח לכתובת מגוריו.

8. אשר על כן, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, כ"ג באדר התשפ"א (7.3.2021).

ש ו פ ט

